

[Kirsten Lee]

delse efter antallet af mandater. Indflydelse på den politiske proces er ikke noget, man automatisk får, det er noget, man tjener. Det implikerer altid, at man har mod til at tage det sure med det søde. Jeg forstår godt, at Fremskridtspartiet ønsker indflydelse. Fremskridtspartiet har nu siddet i dette Ting i 15 år, og i den tid har det fået gennemført lov om ophævelse af Københavns Universitets almanakprivilegium samt ophævelse af Marshalludvalget. Dertil vistnok et forbud mod flyvehavre. Det er da nyttige forslag.

Fru Pia Kjærsgaard taler også ideligt om brandbeskatning og ønsker yderligere besparelser. Samtidig har jeg forstået, at Fremskridtspartiet ønsker 7 mia. kr. mere til pensionisterne og 7 mia. kr. mere til sundhedssektoren. Sidstnævnte tal er blot trukket op af en hat uden nærmere analyse af, hvad pengene skal bruges til, eller om de eksisterende midler i den sektor anvendes på fornuftigste vis.

Nu ved jeg jo ikke, om jeg overhovedet kan regne med Fremskridtspartiets udtalelser til pressen. Efter debatten her i dag er det åbenbart, at Fremskridtspartiets finanspolitik er en dyb og velbevaret hemmelighed. Jeg er sikker på, at både offentligheden og vi andre her i Folketinget med spænding imødeser afsløringen af Fremskridtspartiets finanspolitik.

Det Radikale Venstre vil ikke afvise at forhandle om yderligere besparelser, men vi må fastholde, at de begrænsninger i det offentlige forbrug, som finanslovsforslaget lægger op til, skal gennemføres. Skal vi sænke skattetrykket med blot et enkelt procentpoint, skal der være orden i statsfinanserne, og vi skal spare yderligere 4 mia. kr.

Man bør ikke falde for den fristelse, som Margaret Thatcher i England er faldet for. Der har man givet skattelettelser, uden at de tilstrækkelige økonomiske forudsætninger var til stede. I England var der overskud på betalingsbalancen. Det er nu vendt til et underskud. Økonomien blev overophedet. Det har medført kraftige rentestigninger, og inflationen derovre er på vej op. Det er ikke et eksempel til efterfølgelse.

Det Radikale Venstre vil være at finde ved alle forhandlingsborde i et konstruktivt samarbejde om at få gennemført en finanslov med bredest mulig tilslutning fra Folketingets partier, og som opfylder de målsætninger, der er opstillet i finanslovsforslaget.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Fru Kirsten Lee ønskede, at andre partier også ville vise en mere fordomsfri indstilling og være villige til at kigge på de forskellige offentlige udgifter. Lad mig da så bruge det eksempel, som fru Kirsten Lee nævnte, nemlig spørgsmålet om medicinudgifter. Jeg forstod, at det var meget vigtigt, at vi fik undersøgt, hvordan det forholdt sig på det område.

Problemet er, at regeringen går til det ved at sige, at vi skal have en besparelse på 600 mio. kr., og så nedsætter vi tilskuddet og påfører befolkningen nogle øgede udgifter i stedet for at gå til kilden, i stedet for at kigge på, om ikke der bliver skrevet for mange recepter ud her i landet.

Der har været kørt et forsøg i Århus Amtskommune, hvor en begrænset kreds af læger har prøvet at disciplinere sig selv ved at skrive færre recepter ud, ved kun at skrive de nødvendige og på den billigste medicin. Det har givet meget store besparelser, faktisk så store besparelser, så man omregnet til landsplan kunne få en besparelse af præcis samme størrelsesorden som den, regeringen har lagt op til. Det er jo en anden måde at gå til det på: at kigge på lægernes frie ordinationsret og mulighederne for at ændre lidt på den i stedet for at begynde med at lægge en øget brugerbetaling på medicinen.

Vi vil gerne være med til at kigge fordomsfrit på sådanne ting, men så skal man gå til roden i stedet for at vælge en overfladisk løsning.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Først vil jeg skælde en lille bitte smule ud. Jeg synes ærlig talt, det er for dårligt, at man som radikal prøver at bortlede opmærksomheden fra tingenes tilstand: at der nu er et yderligere underskud på statens finanser end det, der først var lagt op til. Det er den bitre pille.

Men når det er sagt, vil jeg rose fru Kirsten Lee meget, for jeg synes faktisk, at det var en anden tale end den, man normalt hører fra Det Radikale Venstre. Jeg synes virkelig, der var lagt op til samarbejde med Fremskridtspartiet, fordi jeg kunne forstå, at Det Radikale Venstre gerne ville gå ind i nogle besparelser. Vi fik også nogle reprimander, at nu skulle man virkelig tage sig sammen, for der skulle spares på sta-